

merne, 213—222, kunde man paa Forhaand have ventet, at Selsmarkafgiften indeholdt saa meget mere Havre end Rug, som dette Forhold udviste; men nu er Sagen tværtimod den, at Arvefæsterne i Selsmark svare 10 Tdr. Rug mod kun (lidt over) 2 Tdr. Havre: Havreaafgiften udgør altsaa kun ca. $\frac{1}{5}$ af Rugen. — Heraf fremgaar altsaa, at *de enkelte Ejendomme i sin Tid vare bebyrdede med indbyrdes ulige Andele af de 3 Kornkvantiteter*, hvilket i og for sig var meget rimeligt paa Grund af Jordens forskellige Bonitet³⁾. Og for saa vidt som de vedkommende Ejendomme forinden Omskrivningen svarede forholdsvis mere Havre end de andre Kornsorter, bliver det Tab, som selve Omskrivningen forvolder i Nutiden, altsaa mindre end i det modsatte Tilfælde.

Da det saaledes ikke kan oplyses *for de enkelte Arvefæsternes Vedkommende*, hvor stort et Tab de hver især have lidt ved Omskrivningen, medens det paa den anden Side er givet, at der *i det hele* er lidt et ikke ubetydeligt Tab, kunne Arvefæsterne, naar de med Grund føle sig brøstholdne over dette Tab, jfr. ovenfor, formentlig kun forvente, at man nu efter et rent *Skøn* søger at mildne denne Byrde.

Det har nu for Kommissionen været forbundet med nogen Vanskelighed at udfinde en saadan Nedsættelse i Afgiften, som det nævnte Skøn passende kunde begrunde. Enkelte af Kommissionens Medlemmer have først været stemte for en Nedsættelse med netop en saadan Procent, som maatte være udtrykt i den ovenfor nævnte Difference mellem Værdien af de 1,140 Tdr. Havre og de »tænkte« oprindelige Kornkvantiteter, eller med andre Ord ca. 37 pCt.; men da en saadan Nedsættelse, som ovenfor nævnt, dog ikke vilde være et Udtryk for det virkelig lidte Tab, og da paa den anden Side andre af Kommissionens Medlemmer bl. a. under Hensyn til, at Jordebogskassen paa dette Distrikt yder Arvefæsterne særlig mange Refusioner, nærmest vare stemte for overhovedet ikke at yde nogen Nedsættelse, er Kravet paa de 37 pCt. derpaa frafaldet. — Efter nogen Forhandling er man derefter bleven enig om at foreslaa en Nedsættelse med 20 pCt., hvilken pCt. udgør det omtrentlige Middeltal af de foreslaaede Nedsættelser. Kommissionen skal saaledes indstille,

at Værdien af den ifølge Jordebogen af 1771 omskrevne, endnu i Nutiden svarede Havrelandgilde (Arvefæsteafgift), i alt 1,140 Td. 5 Skp. 1³/₁₀ Fdk. Havre nedsættes med 20 pCt.

Københavns Distrikt.

Det fremgaar af den historiske Udvikling, jvfr. ovenfor Side 31—33, at Prinsesse Sophie Hedeveg i Aaret 1717 paalagde hver af de 5 Bøndergaarde, der bleve dannede af den nedlagte Bagsværd Hovedgaard under Frederiksdals Gods, foruden det sædvanlige Hoverivederlag, 6 Rdlr. 64 Sk. af hver Gaard, tillige et Beløb af 24 Rdlr., hvorefter de 5 Gaarde hver maatte udrede »i Stedet for Skatter og Skatte Korn, item for Hofarbeyde« den samlede Sum af 30 Rdlr. 64 Sk. aarlig. Hensigten hermed var, jfr. de citerede Udtryk, at de 5 Bøndergaarde paa det privilegerede Hartkorn — der i Prinsessens Tid ifølge særlig Bevilling var fuldstændig skattefri — skulde udrede et Beløb, svarende til Skatterne af det uprilegerede Hartkorn; som Godsets andre

5 Gaard
i Bagsværd

³⁾ Det var netop en af Grundene til, at Rentekammeret saa let lod sig bevæge til at føre Selsmarkafgiften tilbage til den oprindelige Skikkelse, at Jorden var bedre dér end de fleste andre Steder, saaledes at Bønderne i Selsmark virkelig kunde dyrke alle 3 Kornsorter med Udbytte.